

МИТНІ АСПЕКТИ ЗБЛИЖЕННЯ УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Основне завдання митних органів в реалізації зовнішньо-економічних операцій – зміцнення економічних зв'язків між країнами, полегшення, прискорення товарообігу та забезпечення економічної безпеки держав.

В процесі товарообігу між країнами виникає необхідність підписання міжнародних договорів, вступ до митних союзів, що буде надавати країні переваги та пільги стосовно зменшення митних платежів.

З можливих варіантів євроінтеграційний курс здатний забезпечити велику кількість плюсів для нашої країни, оскільки це надає доступ нам до великого ринку товарів та послуг. Інтеграція в Євросоюз - це рух країни до стандартів ринкового господарства. Саме тому це є стратегічною метою державної політики України [1].

Митне співробітництво Україна – ЄС відіграє важливу роль у майбутньому нашої країни, полегшенні здійснення зовнішньо-економічних відносин та наданні нам доступ до безмежного ринку ЄС. У 2014 році Європейський союз та Україна підписали Угоду про Асоціацію (УА), що являє собою новий етап у розвитку європейсько-українських договірних відносин, маючи на меті політичну асоціацію та економічну інтеграцію.

Після підписання політичної частини Угоди про Асоціацію між ЄС та Україною на саміті Україна – ЄС 21 березня 2014 року обидві сторони підписали економічну частину угоди 27 червня 2014 року. Для набрання чинності Угоди про Асоціацію, сторони повинні її ратифікувати або затвердити відповідно до власного законодавства. У більшості країн-членів ЄС процес ратифікації полягає у затвердженні угоди парламентом та подальшому підписанні главою держави. Найбільші проблеми з ратифікацією виникли у Нідерландах. На сьогоднішній день 28 (з 31) сторін повідомили про ратифікацію даної угоди.

Цей факт був визначальним у розбудові двосторонніх відносин між Україною та ЄС, вибору України, пов'язаному із прийняттям європейських цінностей, верховенства права, дотриманням основоположних прав та свобод людини [2]. Зокрема, даною угодою передбачено посилення співробітництва в митній сфері, визнання важливості митних питань та сприяння торгівлі у двосторонніх відносинах між Україною та ЄС.

Угода про асоціацію з ЄС та Угода про Зону вільної торгівлі між Україною та ЄС – це можливість, по-перше, закріплення на ринках Європи, по-друге, формування іміджу країни, по-третє, пошук партнерів та інвесторів для розвитку економіки.

Дане співробітництво призведе до поліпшення функціонування митних органів України, надасть можливість до міжнародного митного співробітництва, та товарообігу.

Посилення та зміцнення торгівельного співробітництва між Україною та ЄС може прискоритись за умов впровадження на практиці основ з угод про партнерство та співробітництво.

Так, серед основних кроків реформування та наближення митної системи України до норм ЄС слід виділити:

- покращення методів діяльності митних органів в напрямку прозорості та ефективності;

- скасування вимог обов'язкового залучення митних брокерів і перед відвантажувальної інспекції чи інспекції на місці призначення;

- зближення систем транзитного перевезення товарів;

- забезпечення взаємодії митних органів з представниками підприємництва, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність;

- реалізацію спільного контролю митних органів сусідніх країн на кордоні з метою полегшення та прискорення перетину кордону та митного оформлення товарів;

- формування ефективних механізмів боротьби з незаконним експортом товарів, зокрема тих, що містять об'єкти права інтелектуальної власності [3];

Виконання угод призведе до спрощених митних процедур, скасування ризиків та мінімізації труднощів у зовнішньоекономічній діяльності. Спрощення процедур в подальшому призведе до здешевлення іноземних товарів, що позитивно вплине на купівельну спроможність населення та появу якісних товарів на ринку. На вітчизняному ринку з'являться недорогі іноземні товари. Це буде певним стимулом для вітчизняного товаровиробника удосконалювати свої виробничі потужності, щоб вільно конкурувати з імпортними товарами.

Плідна співпраця у митній сфері дасть змогу поглибити зону вільної торгівлі між Україною та ЄС. Що в підсумку надасть право Україні вивозити велику кількість товарів без мит у межах виділених тарифних квот на європейський ринок.

Підсумовуючи, можна сказати, що Угода про асоціацію між Україною та ЄС є впевненим кроком в перед. Це надасть нам можливість на економічне зближення, удосконалення митних відносин та митного співробітництва. На основі міжнародної практики ми зможемо удосконалювати функціонування митних органів.

Література:

1. Міністерство закордонних справ України. Торговельно-економічне співробітництво Україна-ЄС. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua>.

2. Бетлій О. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління / Бетлій О.,

Риженков М., Кравчук К., Кравчук В., Коссе І., Галько С., Науменко Д., Мовчан В., Бурковський І., Кузнєцова Г. – К. : Альфа-ПІК, 2014. – 140 с.

3. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Міжнародний фонд «Відродження». К.: - 2014. – 141 с.

Артур Гречка

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, Харкавий М.В.

ІНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВА КОМПОНЕНТА МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Комплексні економічні перетворення, що відбуваються сьогодні в Україні, мають на меті не лише виробити моделі та механізми побудови і послідовної реалізації сучасних економічних відносин, але й поступову інтеграцію українських підприємств у міжнародні економічні зв'язки, з одного боку, і залучення іноземних підприємців до діяльності в Україні, з іншого.

Вчені, що досліджували це питання. Правовим питанням регулювання ЗЕД в Україні присвячено досить багато досліджень. Так, основні інструменти державного регулювання ЗЕД детально проаналізовані О. Вишняковим [2], правові основи здійснення господарських операцій з іноземними контрагентами та підстави відповідальності перед державою за порушення законодавства визначені С. Коломацькою, А. Мазаракі, І. Михасюком [3-5]. Інтерес представляють практичні посібники з організації та здійснення ЗЕД, в яких систематизовані предметні аспекти її регулювання і особливості притягнення суб'єктів підприємництва до відповідальності при порушенні ними певних норм законодавства. Натомість питання структури системи державного регулювання ЗЕД не знайшло гідного відображення в науковій літературі, окремі згадування про неї можна знайти у працях Ю. Макогона, В. Авер'янова та деяких інших авторів [1].

Принципи зовнішньоекономічної діяльності і її державного регулювання закріплені у базовому законі "Про зовнішньоекономічну діяльність" від 16 квітня 1991 р. Безпосереднє здійснення підприємствами зовнішньоекономічної діяльності регулюється державою в особі її органів, недержавних органів управління економікою (товарних, фондових, валютних бірж, торгових палат, асоціацій, спілок та інших організацій координаційного типу), самих суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності на підставі відповідних координаційних угод, що укладаються між ними.

Регулювання зовнішньоекономічної діяльності здійснюється для забезпечення збалансованості економіки та рівноваги внутрішнього ринку України, стимулювання прогресивних структурних змін в економіці та створення найсприятливіших умов для залучення економіки нашої держави до